

[Bernhard Baunsgaard]

ikke tidligere drøftet, hvilke ændringer der blev nødvendige, efter at vi i sin tid først havde lovet afgiftsharmoniseringen og nu sidst har været med til at hæve prisen på de varer, man må føre over, til 2.300 kr.? Hver eneste af disse ændringer burde vi for længst have drøftet igennem. Det har vi ikke gjort. Man kan godt sige, at nogle af dem allerede burde være gennemført under den forrige regering, men denne regering burde have gjort det. Det er også på tide, at vi drøfter, hvad der skal ske, når de kun to år er gået, hvori vi har fået forlænget særordningen. Vi er nødt til at se på, hvad den endelige harmonisering medfører. Folketinget må virkelig tage sig tid til det og tvinge regeringen til at komme med et oplæg om, hvad der egentlig forstås som følge af EF-medlemskabet. Vi har haft så travlt med så mange andre ting, at vi slet ikke er kommet ind på det.

Det er også nødvendigt af en anden grund. Vi kan jo ikke have, at dansk afgiftspolitik hverken styres af Folketinget eller af regeringen, men af den branche, der har den dygtigste PR-mand, eller som har de bedste forbindelser til pressen; det synes jeg nok er noget vi bør tænke over. Derfor ville det have undret mig ganske overordentlig meget, hvis denne debat ikke havde taget så lang tid, som den har.

Endelig vil jeg bede ministeren om at gøre nogle bemærkninger om det udvalg. Jeg er helt indstillet på, at det er ministeren, der skal udpege udvalget og finde de eksperter, der er nødvendige. Men på en eller anden måde er det nødvendigt, at ministeren lover os, at den betænkning eller redegørelse, som udvalget kommer med, kan komme frem til Folketinget. Jeg foreslog markedsudvalg og skatteudvalg. For min skyld må det gerne være hele Folketinget, men den må ikke gemmes, som det nu er sket med beslutningsforslag nr. B 50, meget længe, før den kommer frem til debat.

Dohrmann (FP):

Skatteministeren sagde, at nærværende forslag skulle betragtes som et eksperiment. Så må jeg ærligt tilstå, at jeg bliver nysgerrig. Er det ikke således, at der, selv om afgifterne bliver sænket til det, ministeren nu foreslår, fortsat vil være en prisforskel på ca. 1.000 kr. for et mindre farvefjernsyn? Hvordan kan

man så betegne forslaget som et eksperiment?

Jeg mener også, at det udvalg, som næsten samtlige partier har givet deres fulde tilslutning til, ikke er andet end en syltekrukke. Alle ved, hvor skoer trykker, men vi ved også, at regeringspartierne og først og fremmest skatteministeren er ved at blive så upopulære i handelskredse, fordi det, der foregår simpelt hen er så meningsløst, at der må gøres noget. Det udvalg, man nu vil nedsætte, er jo ikke andet end et udvalg, der skal sidde og fordrive tiden til efter næste folketingsvalg. Det er reelt det, det drejer sig om, og intet som helst andet.

Jeg savner også ministerens kommentarer til det, jeg nævnte om at optage direkte forhandlinger med vesttyskerne. Det er det eneste, der kan føre frem til noget fornuftigt. Nedsættelse af et udvalg betyder, at man kan få tiden til at gå, at man kan få nogle flere arbejdsløse, og man kan få nogle flere butikker lukket, men derudover kommer der intet som helst ud af det, for som sagt: alle ved, hvor skoer trykker.

Vi støtter også forslaget, men lad nu endelig være med at tro, at det vil betyde ret meget. Hvis det er rigtigt, som det har været fremme, at prisforskellen på et farvefjernsyn, og det gælder også større radioer, stadig væk vil være ca. 1.000 kr., altså at det er 1.000 kr. dyrere på den danske side af grænsen, kan enhver da regne ud, hvad der vil ske, hvis man mangler et bette fjernsyn eller en større radio og man kan tjene 1.000 kr. ved at køre syd for grænsen og købe det. Når man kan tanke sin bil op og spare 150 kr., når man kan tage sukker med hjem – måske for 50 kr. – og tage nødder, mandler og vin, og hvad man ellers kan, er man lige pludselig oppe på 1.500 kr. i fortjeneste på sådan en tur, og så kan man nedsætte lige så mange udvalg, man vil, det hjælper ikke en pind. Det eneste rigtige er først og fremmest at sørge for at få en aftale med vesttyskerne. Det kan ikke ske på én gang, det ved vi udmærket godt, for så skal vi til at forhøje indkomstskatten, al den stund man ikke vil sætte de offentlige udgifter ned, men der er ingen anden løsning, og alt det andet er udenomssnak og intet som helst andet. Jeg betragter rent ud sagt dette forslag som lidt sukker på for at lægge en dæmper på de protester, der lyder først og fremmest mod skatteministeren. Jeg tror, at